Během druhého odpoledne představil moderátor Honza Dobiáš divákům dvanáct kapel, z nichž každá přispěla do soutěže opět čtyřmi skladbami.

Hned na úvod vystoupil avizovaný **Tomáš Linka** s kapelou **Hillbilly**. Asi by bylo vhodnější zařadit hosta až později mezi soutěžní kapely, protože v době těsně po obědě ještě řada diváků odpočívala mimo amfiteátr a marně se pak dožadovala vystoupení svého oblíbence.

Interpretační úroveň kapel, které se tentokrát ucházely o přízeň diváků, byla i letos poměrně vyrovnaná a tedy velmi slušná. Horší je to ovšem se samotnými písněmi. Pracovně jsem si pro sebe kapely rozdělila na tři skupiny. V první jsou kapely, které takzvaně neurazí, ale na jejich samostatný koncert bych se asi nevydala, nebo mě prostě ničím nezaujaly. Sem patří hned první kapela **Honzíkova cesta** z Jihlavy. Sice má pěkný název, který v nostalgickém divákovi vyvolá vzpomínky na dětství strávené u stejnojmenné knížky, ale jinak mi splývá s ostatními folkovými kapelami. Ovšem kromě výrazné, velmi dobré zpěvačky. Další takovou kapelou je folkrockový **Vltavín**, který má na kontě Trampskou Portu. Možná si pamatujete písničku *Hora ("?ta hora je moc vysokáá?").*
Letos ale bohužel zazněly písně sice intonačně čisté, ale ničím mě nijak zvlášť nezaujaly. To platí i o kapele
Bodlo
z Chodova, která nástrojovým obsazením i muzikou může trochu připomínat Lístek, ale autorsky je na tom podstatně hůř.

Lístek jako vítěz soutěže o Krtečky

foto: Vít Školník Urban

Do druhé skupiny patří kapely, které mě kromě projevu zaujaly i něčím dalším, takže si je po vyslovení názvu dovedu vybavit. K této skupině se blíží **Taliesyn**, pestrá směs různých žánrů. Tato kapela chce pravděpodobně prorazit v zahraničí, a tak je většina jejích textů v angličtině. Ani její vystoupení mě ale nepřesvědčilo o tom, že by kapela zpívající v jiném, než mateřském jazyce mohla mít výraznější úspěchy. Na domácím poli těžko (díky jazykové bariéře) a v zahraničí se poslední dobou preferují spíš národní specifika, než americká unifikace. Šli byste například v Praze na koncert maďarské kapely, která zpívá vlastní české texty?

Bob a Bobci, opět kapela se zajímavým názvem, byla vybrána z ústeckého Konkursu Zahrady. Z její tvorby upoutal pozornost diváků asi hlavně refrén jedné písně *"?pošlu tě do pekla?".*
Pupkáči, již poměrně známá trampská kapela, výrazná foukačka, čisté vokály.

Je vidět, že i trampská muzika se snaží jít s dobou, ale nejsem si jistá, jestli cesta vede právě skrze texty jako "*stromy, slunce, kytku hezkou, nepošlu ti esemeskou*". Jedna z nejzajímavějších kapel soutěže
Czaldy-waldy kvartet
upoutala nejen netradičním obsazením (flétna, kytara, viola, cello), ale hlavně svérázným podáním slovenských a jiných lidovek. Oceňuji snahu o navození atmosféry hlavně u ukrajinské balady z roku 1805, jejíž název si bohužel nepamatuji, ale k "autentičnosti" má zpěv přece jen ještě daleko. Jak už název napovídá,
Celtic Cross
se zabývá úpravami irských a skotských skladeb. Téměř profesionální interpretace, zejména výkon houslistky, jim také zaručila přízeň u diváků.

A tím se blížíme ke třetí skupině kapel, jejichž písničky si vybavím skoro celé i po několika dnech. Takovou je skupina **Ponožky pana Semtamťuka**, kterou poznáme na první pohled nejen na jevišti, ale i v hledišti podle charakteristických námořnických triček, případně dalších artefaktů. Největší ohlas měla píseň *Sl ávek má splávek*
, která v horkém letním odpoledni probudila diváky z letargie, až se u hlasovací krabice "Ponožek" skoro začala tvořit fronta. Pražské
Šantré
si již stihlo vytvořit vlastní posluchačskou obec, jeho tvorba mě ale příliš neoslovuje a zpěv se mi stále zdá zbytečně moc afektovaný. Nutno ale říci, že v Amfiteátru předvedlo Šantré snad svůj nejlepší výkon vůbec, na rozdíl od předchozího dne na Radnici. Slovenská kapela
Hrdza
z Prešova už loni zazářila v Čechách například na Trampské Portě se zajímavými úpravami slovenského folklóru. Také nakonec dostala Krtečka od redakce FC. Poslední dobou velmi aktivní

Lístek
sice nezařadil své největší hity, ale i přesto byl jednoznačnou hvězdou celého odpoledne, zejména v oblasti vlastní tvorby, ale i díky Panově flétně Sylvy Čekalové.